

flere Klasser end overfor Justitsembedsmændene, og da særlig forandre overfor Amtmændene, som ere Justitsembedsmændenes Foresatte, og som er den Klasse, der bruger Mest til Porto. Dernæst maa absolut de samme Grunde, saavidt jeg kan se, kunne gjøres gjældende overfor Postvæsenet. Min Hovedgrund er altsaa, at det er et Princip, som det forekommer mig, at man ikke godt kan bryde overfor denne ene Klasse af Embedsmænd uden at gjøre det overfor de Andre, og dette Princip er tildels fulgt ifjor overfor andre Klasser af Embedsmænd, navnlig overfor Magistratsembedsmændene og Amtmændene, og iaar er der, som sagt, fremsat et Lovforslag for Postvæsenet, uden at vedkommende Minister der har taget noget som helst Hensyn til, at han ønskede nogen Forandring i denne Henseende. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til visse Udgifter gjælder det Samme om dem som om Porto. So flere Breve der skrives, jo flere Frimærker der bruges, desto mere Papir og Konvoluter, og desto mere bruger man sine Kontorbetjente til at skrive disse Breve. Disse Ting staa i en vis Forbindelse med hinanden, men dertil vil jeg sige, at hvad det angaar, at Portoen skulde være generende for Embedsmændene, viser der sig en Tilspilighed til, at Porto-udgiften kan falde og det af en meget let fattelig Grund, nemlig de mange Jutilaler, der oprettes indenfor de større Postkredse omkring i Landet. Derved kommer der en Masse Breve frem, som nu frankeres med 4 Ore istedetfor tidligere med 8 Ore. Det gjør en Forskiel for Retsbetjentene, naar deres Breve komme til at gaa af med 4 Ore istedetfor med 8 Ore, og det er Noget, som jeg antager vil blive mere og mere hyppigt. Jeg kan derfor ikke Andet end fastholde paa Udvalgets Begne, at skulde man være gaaet til en Forandring, maatte man have gennemført det overfor flere Love, hvor Trangen vel kan være lige saa stor som overfor denne Lov.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal overfor de Bemærkninger, der her ere fremskomne, indskrænke mig til at fremhæve, at man dog maa begynde et Sted. Derjom man finder, at det er et Princip, det er i Befolkningens Interesse, og derfor fortjente at anvendes, nemlig at Porto-udgifterne blive godtgjorte efter Regning, maa man begynde et Sted, og det forekommer mig derfor, at, hvis man har den Anskuelse, vilde man handle meget urigtigt, om man da, hvergang en enkelt Anmeldelse kom for, sagde: Nei, det kunne vi ikke; vi maa vente, til de Andre komme med, osv. Det forekommer mig derfor, at der ikke kunde være nogen Betænkelighed ved, forudsat, at man anser Foranstaltningen for at være i Befolkningens Interesse, at træffe den nu her med Hensyn til Retsbetjentene, og der er den særlige Opfordring dertil, som jeg for-

nævnte, nemlig at det er Retsbetjentene, som nærmest komme til at skrive til private Folk. Det gjælder ikke om Amtmændene; de fleste Meddelelser, som Amtmændene rette til private Folk, ske jo gennem Retsbetjentene. De skrive til Retsbetjentene, og saa bliver det disses Sag at besørge Meddelelsen til den Private. Det faldt mig selvfølgelig ikke ind, at ville udtale Noget om, at det var en Byrde, som Staten ikke kunde bære, at betale disse Porto-udgifter. Jeg har kun fremhævet, at der ikke kunde være nogen Betænkelighed ved Sagen i finantsiel Henseende, idet det var et ubetydeligt Beløb, det dreiede sig om, og det troede jeg, man kunde anføre som en Grund mere til ikke at betænke sig paa at foretage denne Forandring.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at Udvalget for det Første ikke anser det for fuldstændigt i og for sig principrigtigt at gjøre det. Derimod kan der maa ske være Tvivl om, hvorledes de enkelte Medlemmer, naar Sagen skulde tages for, vilde stille sig. Man kan ikke anføre for rigtig, hvad den høitærede Minister ansætte, at det var i høiere Grad i Befolkningens Interesse ved disse Embeder end ved andre, og at man derfor fra Udvalgets Side skulde stille sig anderledes overfor dette Lovforslag end overfor lignende Forslag. Naar den ærede Minister ansætte Amtmændene, skal jeg tillade mig at bemærke, at Amtmændene ganske vist ikke skrive til de Enkelte, men kan denne Porto trykke Amtmændene, hvad jeg ikke kan tro, eller skulde Amtmændene ville spare paa Portoen, saae Retsbetjentene deres Breve fra Amtmændene tilbiger. Naar der lægges Vægt paa, at man engang skal begynde, maa jeg dertil bemærke, at der har været forelagt os mangfoldige Lovforslag af denne Art af de forskjellige Ministre, og at det ikke i de andre Lovforslag har været Anthoning af en Forandring i dette Princip, og det vilde derfor falde vanskeligt for Udvalget her at gaa i en anden Retning end den almindelige. Det er kun dette, jeg vilde tillade mig at bemærke. Derjom der var nogen saadan Trang til en Forandring, synes jeg, at det Naturlige havde været, at de forskjellige Ministre navnlig Indenrigs, Finants- og Justitsministeren havde fulgt det samme Princip gennemgaaende deres Forslag, naar disse Kontorholdsløve forelaa de vedkommende Udvalg til Behandling.

Rasmussen: Den ærede Minister fremhævede, saa vidt jeg kunde forstaa, som den vigtigste Grund, at det skulde være i Befolkningens Interesse, at Porto-udberlaget blev godtgjort efter Regning, idet den ærede Minister fremhævede, at netop disse Embedsmænd skulde staa i en mere direkte Forbindelse med Befolkningen. Jeg veed nu ikke, at disse Embedsmænd staa i en i alt Fald hurtig og direkte Brevveksling med